

www.digiart.org.il

החממה לאמנות דיגישלית לקידום אמנים ישראלים צעירים במלון רויאל ביץ' תל אביב מקבוצת מלונות היוקרה של ישרושל

Digital Art Incubator Promoting Young Israeli Artists at the Royal Beach Tel Aviv Hotel From the Isrotel Exclusive Collection

אנו שמחים להציג בפניכם בקטלוג זה את Digiart – מיזם יוצא דופן ופורץ דרך של מלון רויאל ביץ' תל אביב, מקבוצת מלונות היוקרה של ישרוטל, שמטרתו קידום אמנים ישראלים צעירים היוצרים במדיה הדיגיטלית. דיג'יארט – ה'חממה לאמנות דיגיטלית', הינה ביטוי נוסף וחדשני לפעילויות המקודמות על ידי רשת ישרוטל בתחום החברתי, ומכוונות, בין השאר, לקידום תרבות ואמנות ישראלית.

חממת האמנות משקפת את 'רוח' המלון, המתאפיינת ביצירתיות ובחדשנות, והיה זה אך טבעי עבורנו לבחור דווקא במדיה הדיגיטלית, בהיותה המדיה האמנותית המובילה את העשייה האמנותית של המאה ה-21.

מטרת החממה היא לחשוף ולקדם כישרונות ישראלים צעירים העוסקים במדיה הדיגיטלית: צילום, וידאו ארט ואנימציה. באמצעות ועדת קבלה מקצועית, הכוללת את אוצר החממה – שרון תובל, יוזמת החממה – שירה אורן-נחמיאס ומעצב המלון – הארלד קליין, בחרנו בקפידה 18 אמנים, בוגרים טריים ומוכשרים של המוסדות האקדמיים המובילים בארץ, וכך הפכנו את המלון כולו לחלל תצוגה עבור עבודותיהם – למעלה מ-600 עבודות אמנות דיגיטלית.

המלון, שעוצב בבסיסו כדי להכיל אמנות עכשווית, מעמיד לרשות החממה הדיגיטלית גלריות ייעודיות לאמנות בכל מסדרונותיו, בהן מוצגות באופן מוזיאלי תערוכות של אמני החממה. עוד מוצגות עבודות אמנות מרשימות במרחבים מתאימים אחרים, וכן מוקרנות הקרנת וידאו ארט בשטחים הציבוריים. גם בחדרים מוצגות עבודות אמנות דיגיטלית – ייחודיות לכל חדר וחדר.

החממה הדיגיטלית תהווה בית ל-18 האמנים, שיצירותיהם תוצגנה כאמור בשטחי המלון. **את היצירות ניתן לרכוש** באמצעות גורמי המלון, ובאמצעות מיזם החממה הדיגיטלית. אנו מקווים לקדם בכך הן את האמנים הצעירים עצמם, והן את תחום האמנות הדיגיטלית.

אני מזמין אתכם לסייר בחללים השונים ולהתרשם מהתערוכות, ומקווה שהאמנות הדיגיטלית הישראלית הצעירה שליקטנו כאן עבורכם תסייע בידינו להעצים את חוויית האירוח שאנו מציעים לכם.

Within the pages of this catalog, we are proud to present DigiArt, an exceptional groundbreaking initiative of the Royal Beach Tel Aviv Hotel, to promote young Israeli digital artists. DigiArt—The digital art incubator is a state of the art addition to the Isrotel chain's range of activities that aims at advancing Israeli culture and art.

This project, creative and innovative, reflects the true spirit of the hotel, making digital art a natural choice, as the pioneering medium of contemporary art in the 21st century.

The goal of this project is to support and promote young Israelis working in the field of digital media: photography, video art and animation. After a meticulous examination process, our professional selection committee, which included project curator Sharon Tuval, DigiArt's initiator Shira Oren-Nahmias and hotel designer Harald Klein, decided upon 18 uniquely talented artists, all of whom are recent graduates of Israel's leading academic institutions. The hotel was transformed into a gallery, showcasing 600 digital artworks.

The Royal Beach Tel Aviv Hotel was designed with the intention of displaying contemporary art, and is now at the disposal of the DigiArt project; every corridor is an art gallery, where the artists' works are displayed in a museum setting. We have also ensured that each artwork is presented in a suitable space throughout the hotel, projecting video art in the public areas, while attractive digital pieces give each guest room a unique character. This digital art incubator provides a home for these 18 artists and their works, which will also be available for purchase at the hotel. Through the DigiArt project, we hope to promote not only these young artists, but the entire field of digital art.

I invite you to explore the various areas of the hotel, and hope that the new Israeli digital art we have collected here for you will enable us to further enhance the hospitable experience we offer all our guests.

Best regards, בברכה,

Lior Raviv Managing Director
Isrotel Hotel Chain

ליאור רביב, מנהל כללי רשת מלונות ישרוטל ליאור רביב **מנכ"ל ישרוטל**

Lior Raviv **Isrotel CEO**

מאז ומתמיד מתמודד הצילום עם שאלות המנסות להגדירו ביחס לטכנולוגיה אליה הוא קשור ולמציאות אותה הוא מקפיא. האם הצילום מצליח לשקף את המציאות או רק חלק קטן ממנה? האם הוא נאמן לה? או האם זו אשליה של מימוש הצילום אצל הצופה?

בשאלות אלה ורבות אחרות עוסקות היצירות המוצגות בחממה. התערוכות המוצגות מאפשרות חיבור לרבדים שונים של טיפול, הן במימד הפיזי והן במימד התודעתי. ההתמקדות אינה על צילום פנטסטי או על פריימים חדשותיים תיעודיים, אלא על שפות צילום שונות ומיוחדות, המשתייכות לעולמם האישי של האמנים.

יצירת אמנות צילומית הנה תוצר של מחשבה רפלקסיבית, דימוי מובהק כחלק מחשיבה היוצרת שפה צילומית. הקליק במצלמה הוא סוף פעולה של מהלך התבוננות וחשיבה ועיסוקן של היצירות משפל בשיווי המשקל שבין היומיומי לבין האמנותי. בעשור השני של המאה ה 21, לכל ילד או מבוגר יש מצלמה בידו לאורך כל היום. מיליארדי צילומים עולים לאינשרנט ולרשתות החברתיות, ונאגרים בארכיוני המידע האלקטרוני. מה הוא, אם כן, ערכו של הצילום המודפס? כיצד ניתן לבדל את הצילום, כיצירת אמנות, מתוך כל המסה הדיגיטלית המיוצרת מדי יום?

מלון רויאל ביץ' תל אביב מארח 18 אמנים ישראלים מוכשרים, המציגים יותר מ 600 יצירות שונות ברחבי המלון. בכל קומה ובחללים הציבוריים, מוצגות תערוכות יחיד לצד תערוכות קבוצתיות של אמני החממה.

רשת מלונות ישרוטל נרתמה להקמת החממה לאמנות דיגיטלית, שתאפשר חשיפת אמני החממה ומכירת יצירותיהם. החממה כוללת מערך שיווקי המאפשר רכישה מיידית של כל יצירה המוצגת בכל מקום במלון, הן יצירות המוצגות בחדרים והן יצירות המוצגות בחללים הציבוריים. את היצירות ניתן יהיה לגלות באתר החממה, ובאמצעות האייפדים העומדים לרשות אורחי המלון ומבקריו.

החממה לאמנות דיגיטלית היא חגיגה לצילום וליצירה הישראלית. אני מזמין אתכם להצטרך ולחגוג עמנו בחללי התלוו השונים

DigiArt, the Israeli digital art project, aims at promoting young Israeli artists working in digital media, such as photography, video, animation, and more. It aspires to expose these artists' works both to the local and the international artistic discourse, while also contributing to the community and the culture of Israel.

Photography has always raised questions regarding the relationship between the technology it employs and the reality it captures. Does photography successfully reflect reality or just a small part of it? Is it faithful to its subject, or is it simply an illusion created by the viewer's perspective? These, amongst many other questions, are dealt with by the artworks displayed as part of the DigiArt project.

The exhibitions enable a connection on different levels – in the physical dimension as well as in the dimension of consciousness. The focus is not fantastical photography or documentary news images, but different, unique photographic languages that belong to the personal worlds of the artists.

Their creations deal with the balance between the everyday and the artistic. Today, in the second decade of the 21st century, every child and adult has a camera at hand all day long. Billions of pictures go online through social networks, and are stored in electronic archives. So what is the real value of printed photographs? How can we differentiate photography as an art form from the overwhelming quantity of pictures taken on a daily basis? Artistic photography is the result of reflective thought – a clear image of one part of the thought process, creating a photographic language. Every click of the camera marks the end of a period of observation and consideration.

The Royal Beach Tel Aviv Hotel exhibits more than 600 different artworks created by 18 talented Israeli artists; these are displayed throughout the hotel on each floor and in public areas. The Isrotel hotel chain established this digital art project, in order to support the artists at work, as well as to promote the selling of their creations. The project also includes a marketing framework that allows for the immediate purchase of any artwork anywhere in the hotel, whether displayed in the guest rooms or in public areas.

This digital art project is a commemoration of Israeli photography and creativity. I invite you to join us in celebrating art at the hotel.

בברכה,

Sharon Tovalשרון תובלProject Curatorאוצר החממה

שרון תובל אוצר החממה

Sharon Toval **Project Curator**

Visit us online ! בקרו אותנו און ליין www.digiart.org.il

את היצירות ניתן לרכוש במלון. לפרטים נוספים: נא לפנות לדלפק הקבלה.

These works are also available for purchase from the hotel. For further details, please contact Reception.

> תערוכות Exhibitions

אוצר שרון תובל **Curator** Sharon Toval

> קטלוג Catalogue

מהדורה שנייה: יולי Second Edition: JULY 2014

עורכת אסתר שלו

Editor Ester Shalev

עיצוב, גרפיקה והפקה בסמן/טננבאום

Graphic Design and Production BASMAN/TENENBAUM

תרגום

Translation JG Horta

צילום העטיפה Cover Photography

סיזר ספרינדה, ללא כותרת, 2012 Cezar Sperinde, Untitled, 2012

כל הזכויות שמורות לרשת מלונות ישרוטל, רחוב המרד 29 תל אביב, 68125. שימוש מסחרי בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשת בכתב של המו"ל.

Copyright Isrotel Hotel Chain, 29th Hamered Street Tel Aviv, 68125 Commercial use of the material contained in this book is strictly prohibited, except with written permission from the publisher.

נדפס בישראל בדפוס חיש, 2014

Page 8 עמוד Red it be

Hilit Kadouri

Ira Shraberman | אירה שרברמן

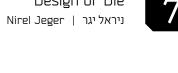
Page 16 עמוד הילית כדורי Hilit Kadouri הילית כדורי

Page 22 עמוד אקראי אישי Personal Randomness

Alon Cohen Raz | אלון כהן רז

Page 28 עמוד Design or Die

ענר גלם, תום בוקשטיין Aner Gelem, Tome Bookshtein

Page 42 עמוד There Is No Such Thing As Too Much Yael Bronner Rubin | יעל ברונר רובין

עמוד Page 50 מרחבים אחרים Other Spaces נירית גור קרבי, ניר ארצי, תומר אזולאי

Nir Artzi, Noa Bellerstein

Ira Shraberman | אירה שרברמן

Page 66 עמוד

Red it be

Nirit Gur Karby, Nir Artzi, Tomer Azulay

Page 58 עמוד האור כמגדיר של זמן בצילום The Light that Defines time in Photography נועה בלרשטיין, ניר ארצי

Page 124 עמוד לירון קרול Liron Kroll לירון קרול | Liron Kroll

Page 72 עמוד

Page 76 עמוד

In the Bubble

Page 80 עמוד

Light Space

Page 86 עמוד

גבולות הצילום

Page 94 עמוד

זיכרון ממשי

Page 102 עמוד

Page 108 עמוד

הילית כדורי Hilit Kadouri

Page 114 עמוד

*ט*רקלין עסקים

Business Lounge

ניר ארצי,אסף קליגר, נירית גור קרבי

Nir Artzi, Asaf Kliger, Nirit Gur Karby

מציאות או אשליה

Illusion or Reality

Liron Sandman | לירון זנדמן

Hilit Kadouri | הילית כדורי

Palpable Memory

לירון קרול, נירית גור קרבי

Liron Kroll, Nirit Gur Karby

לירון זנדמן, גיא יצחקי

Liron Sandman, Guy Yitzhaki

מורן קונסטנטין, סיזר ספרינדה

The Limits of Photography

Moran Konstantin, Cezar Sperinde

חלל אור

Roee Rozen | רועי רוזן

בבועה

Journal of a Journey

Asaf Kliger | אסף קליגר

יומן מסע

Ira Shraberman, Untitled, 60X90 cm, 2012

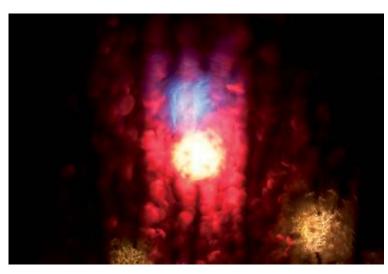
Red it be

אמנית: אירה שרברמן אוצר: שרון תובל

Artist: Ira Shraberman Curator: Sharon Toval

בהמשך לתערוכתה המוצגת בקומה 12, אירה שרברמן מציגה המשך לצילומים שהיא מעלה מתוך הבלוג האישי שהיא מנהלת: Red it be. התערוכה עוסקת ביום יום ומשפלת במדיום הצילומי ככלי תיעודי שגרתי, כזה המתעד כל אחד מאיתנו. אך בשונה מכל אחד, הופכת מצלמתה של אירה לחברתה השובה ביותר, עמה היא חולקת את חייה. החופש שהיא נוטלת לעצמה, כצלמת, ללא רסן וגבולות פוליטיים–תרבותיים, הוא יוצא דופן. פעולתה הבלוגרית הינה פעולה של 'חריטת' חייה על גופה, וצריבת הזיכרון לעד. העבודות המוצגות הינן לקט קטן מתוך הדימויים המופיעים בבלוג: רגעים של פחד, אהבה, יופי, פיוט, אינטימיות ודיבור, עם ועל המדיום הצילומי.

Ira Shraberman's exhibition deals with the quotidian, and handles the photographic medium as a routine device of documentation, that can describe each one of us. Unlike everyone, however, her camera has become her best friend, a confidant to share her life with. In her famous online blog 'Red it Be', Ira is also unhesitant to document pain, frustration, regret, passion and all and any thoughts that may come to mind. She allows herself exceptional freedom as a photographer, as she does away with restraints as well as political and cultural boundaries. Her blogging activity is one of 'engraving' her life in her body and searing memory forever. The works exhibited are merely a taste of the imagery presented in her blog: moments of fear, love, beauty, poetry, intimacy and dialogue with and about the photographic medium.

Ira Shraberman, Untitled, 40X60 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 40X60 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 40X60 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 60X90 cm, 2013

Ira Shraberman, Untitled, 60X90 cm, 2013

Ira Shraberman, Untitled, 80X120 cm, 2013

Ira Shraberman, Untitled, 60X90 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 40X53.3 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 36.6X55 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 36.6X55 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 40X60 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 40X60 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 100X145 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 40X60 cm, 2012

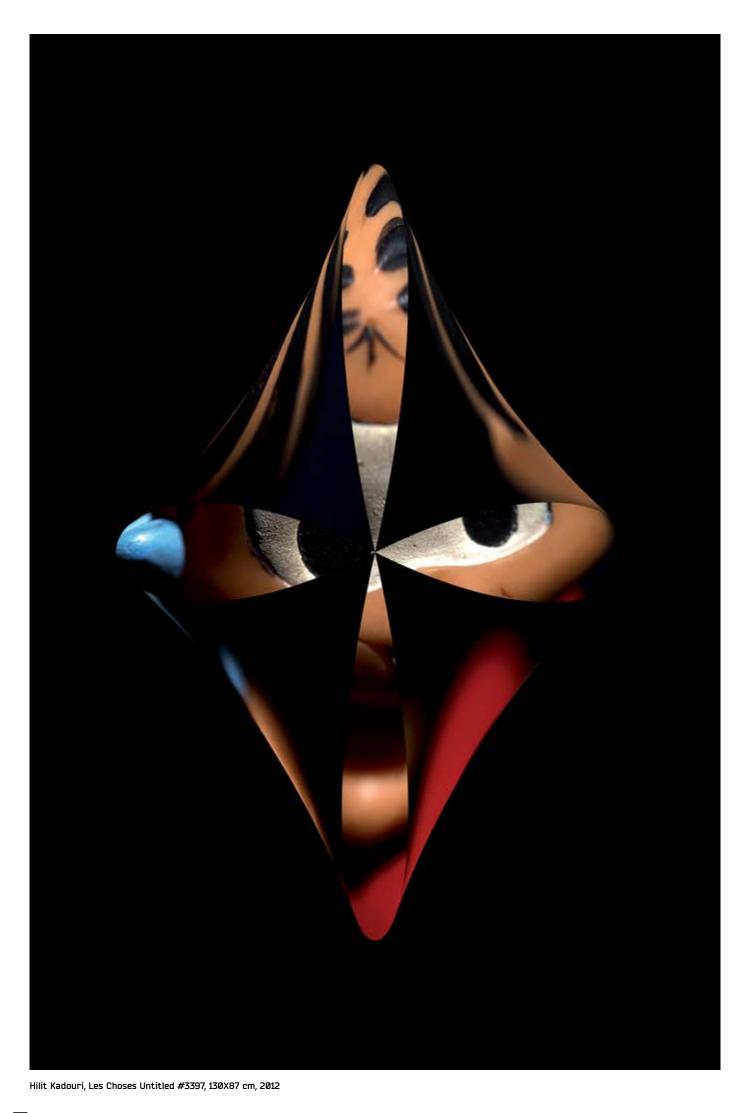
Ira Shraberman, Untitled, 40X60 cm, 2012

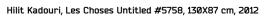
הילית כדורי Hilit Kadouri

אמנית: הילית כדורי אוצר: שרון תובל

Artist: Hilit Kadouri Curator: Sharon Toval

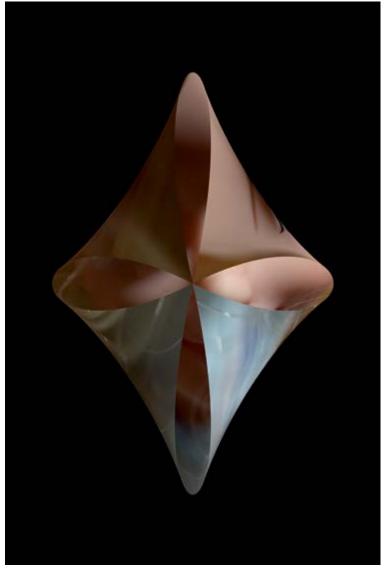

Hilit Kadouri, Les Choses Untitled #3672, 130X87 cm, 2012

Hilit Kadouri, Les Choses Untitled #3622, 130X87 cm, 2012

Hilit Kadouri, Beads #006, 64X96 cm, 2012

Hilit Kadouri, Beads #005, 64X96 cm, 2012

Hilit Kadouri, Beads #003, 64X96 cm, 2012

Hilit Kadouri, Beads #004, 64X96 cm, 2012

אקראי אישי Personal Randomness

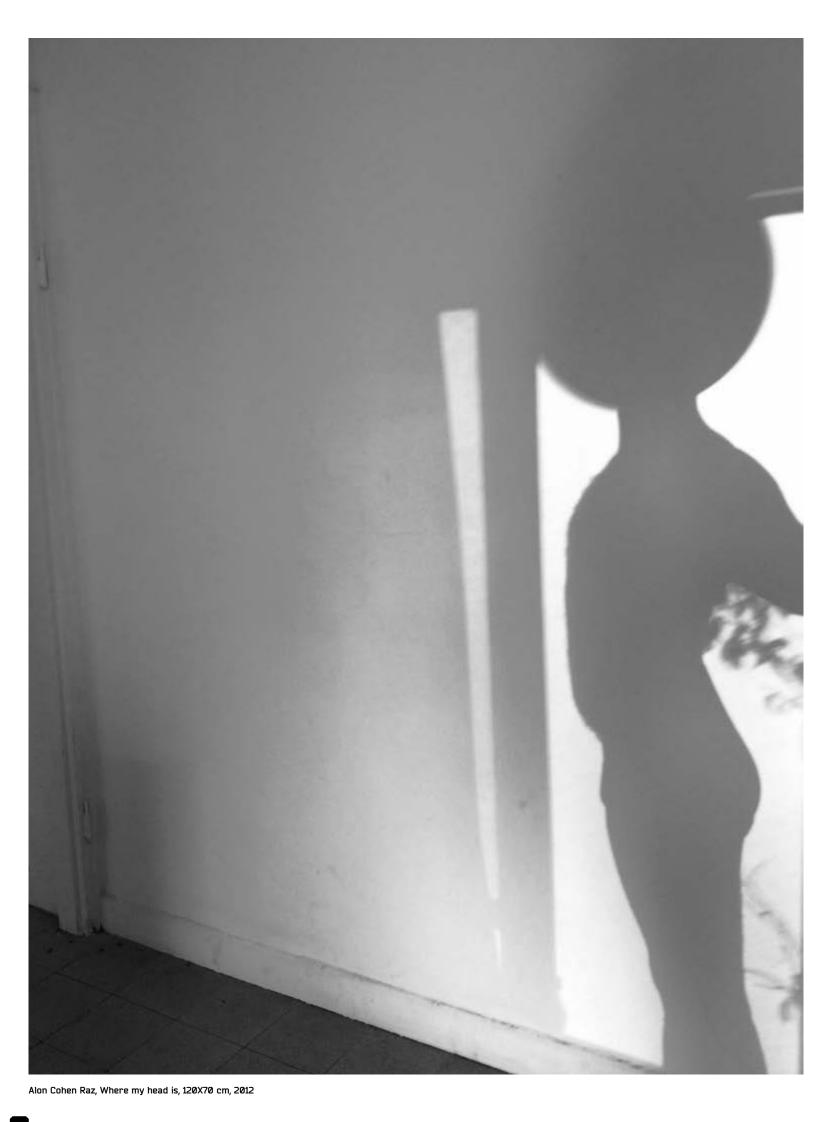
אמן: אלון כהן רז אוצר: שרון תובל

Artist: Alon Cohen Raz Curator: Sharon Toval

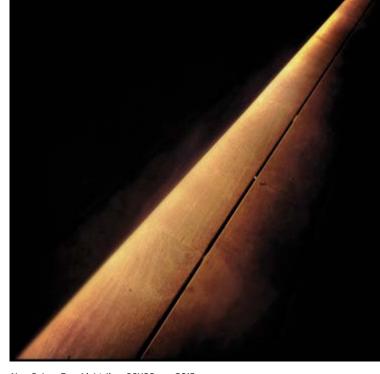
תערוכתו של אלון כהן רז עוסקת בתפיסת האקראי שבדימוי המצולם ותרגומו לשפה חזותית סובייקשיבית. באמצעות הקפאת מקטעי פריימים הלקוחים מחיי היום יום, משכיל אלון ליצור דימויים חדשים, השונים מאלה שצולמו מלכתחילה. בצילומיו ניכרת משכיל אלון ליצור דימויים חדשים, השונים מאלה שצולמו מלכתחילה. בצילומיו ניכרת תפיסתו הייחודית את האור, המוציאה את התכלית מן האובייקט המצולם לכדי דימוי חדש. כחלק מתהליך החיפוש, חוקר אלון את 'הזרות' בסביבת מחייתו, ומתרגם אותה לאלמנטים חזותיים 'משוחררים', בעוד שאת ה'קרבה' הוא מבטא בחזות מפורקת. פרדוקסאליות זו מתבטאת בעבודותיו באמצעות אלמנטים אסתטיים ותוכניים, המבטלים את הערכים והסמלים להם פוטנציאל לכבילת התבטאותו האמנותית.

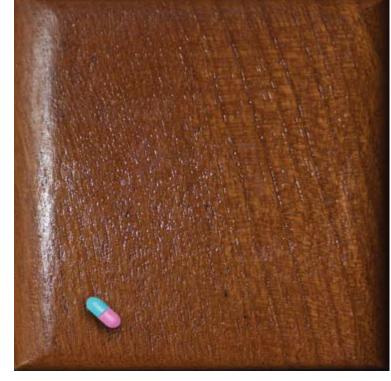
Alon Cohen Raz's exhibition deals with the concept of randomness in the photographic representation, and its translation into a subjective visual language. Using frames selected from day-to-day life, Alon succeeds at creating new images, different from those originally shot.

Evident in his photos is his unique ability to capture light, extracting the essence and purpose from the object photographed into a new image. As part of his quest, Alon inquires upon the 'foreign' in his living environment and translates it into 'liberated' visual elements, while using disjoint appearances to express 'closeness'. This paradox is presented in his work through both aesthetic and thematic elements, which abrogate the values and symbols that could potentially shackle his artistic expression.

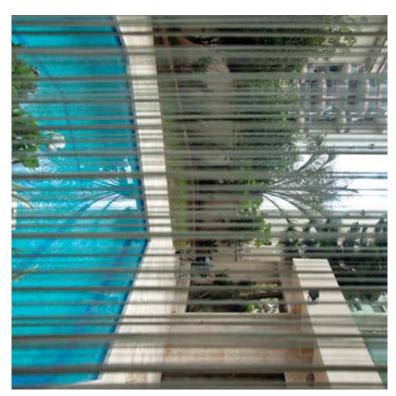

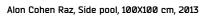

Alon Cohen Raz, Light line, 80X80 cm, 2012

Alon Cohen Raz, Pill, 80X80 cm, 2012

Alon Cohen Raz, Fall, 50X50 cm, 2013

Alon Cohen Raz, Shade, 50X50 cm, 2012

Alon Cohen Raz, Shpritz, 80X80 cm, 2013

Alon Cohen Raz, Hung, 60X60 cm, 2012

Nirel Jeger, Shape 1, 100X150 cm, 2012

Nirel Jeger, Shape 2, 100X150 cm, 2012

Nirel Jeger, Shape 3, 100X150 cm, 2012

Design or Die

אמן: ניראל יגר אוצר: שרון תובל

Artist: Nirel Jeger Curator: Sharon Toval

תערוכתו של ניראל יגר עוסקת בצילום כיצירת אמנות, והפוטנציאל הטמון בה למימושים אחרים. תערוכתו דנה במידת ההתערבות הגרפית בצילום, הגורמת ליצירה להיראות כגלויה או כפוסטר. מתי הגרפיקה מותירה את יצירת האמנות מאחור, ומתי היא מחזקת את מעמדה הצילומי? יצירותיו של ניראל נראות ספק פוסטרים ספק גלויות, עם הבדל משמעותי אחד: ההתערבות היא מודעת, ועוסקת באותו קו תפר אמנותי. יצירת האמנות נבדלת כאן מעבודת יצירה אחרת, בכך שהיא תוצר של תהליך מחקר וחיפוש אחר משמעויות. ניראל מיטיב לשלב את המינון הנכון בין הצילום לבין גרפיקה מדויקת ועדכנית, מינון המוליד יצירת אמנות מודעת, הומוריסטית ומאתגרת.

Nirel Jeger explores photography as a work of art, together with its inherent potential for alternative implementations. His exhibition deals with graphic intervention in photography, and the extent of graphic integration that makes the piece look like a postcard or a poster.

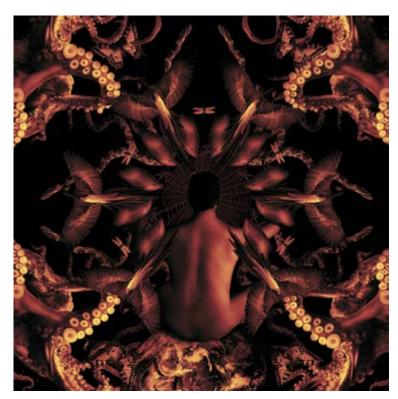
When does graphic work hold the picture back, and when does it strengthen its photographic stance? Nirel's artworks appear at times like posters or postcards, with one very important difference: the effect is created consciously, and it is meant to inquire upon that fine suture-line between both disciplines. The work of art is here contrasted with other creative pieces in that it is the product of a process of inquiry and a search for meaning. Nirel successfully combines the right dosage of photography and of precise contemporary graphic work, to create a conscientious art piece, which is at once humorous and challenging.

Nirel Jeger, Dots, 100X150 cm, 2012

Nirel Jeger, Dragonfly, 120X120 cm, 2011

Nirel Jeger, Animspirit, 120X120 cm, 2012

Nirel Jeger, Ostrich, 120X120 cm, 2011

Nirel Jeger, Octopus, 120X120 cm, 2011

Tome Bookshtein, Untitled, 80X100 cm, 2012

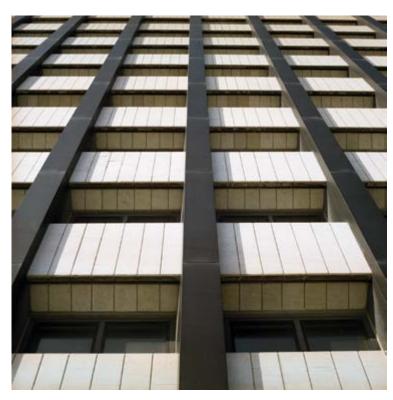
אוריינשליזם ים תיכוני Mediterranean Orientalism

אמנים: ענר גלם, תום בוקשטיין אוצר: שרון תובל

Artists: Aner Gelem, Tome Bookshtein Curator: Sharon Toval

תערוכתם של ענר גלם ותום בוקשטיין דנה בצורך האנושי בסדר, והאופן בו הוא מיוצג באמנות. כבר בעת העתיקה, עסקו אפלטון וסוקרטס בסידור וקיטלוג של האמנויות לסוגיהן, וקבעו בכך זרמי מחשבה, שהתפתחו לתרבות המודרנית המערבית. הזרם החזותי האוריינטסליסטי עסק בניסיון לערער את הסדר התרבותי המערבי, מנקודת מבט של עליונות תרבותית עטופה ב'אקזוטיות' חזותית. ענר ותום מציגות דיון צילומי ים-תיכוני בין הסדר, כתוצר תרבותי מערבי, לבין אי הסדר החזותי, כמטפורה לאותן נקודות מבט אקזוטיות על תרבויות שונות.

Aner Gelem and Tome Bookshtein's exhibition approaches the human need for order, and how both opposites are catalogued and represented in art. In the classical era, Socrates and Plato organized and categorized the arts, and thus determined the streams of thought that developed in modern Western culture. The visual Orientalist movement aspired to throb Western cultural order, from a perspective of cultural 'superiority' swathed in visual 'exoticism'. Aner and Tome present a Mediterranean visual discussion between order, as a result of Western standards and the visual disorder, as a metaphor for the same exotic perspectives of different cultures.

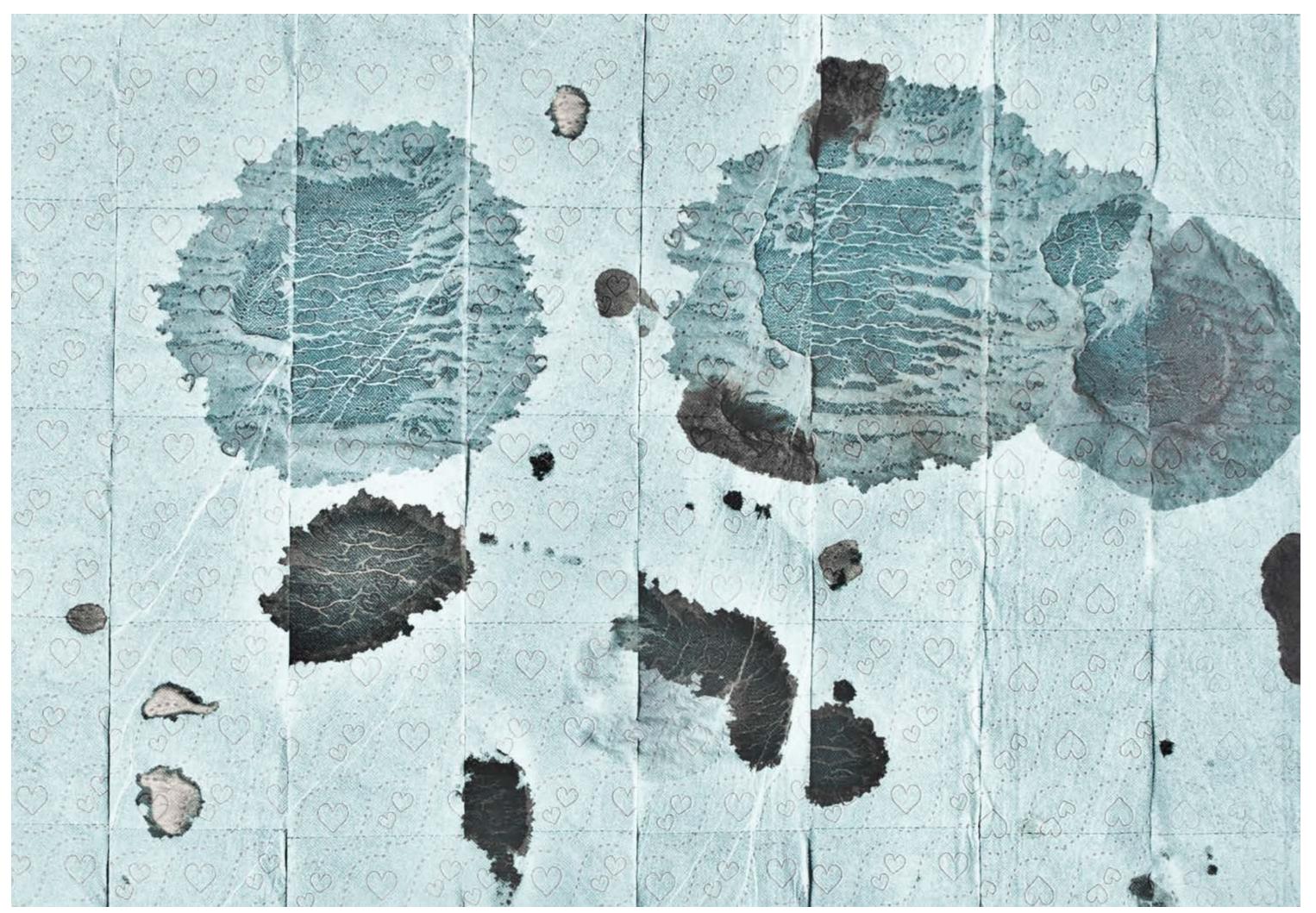
Tome Bookshtein, Untitled, 80X80 cm, 2011

Tome Bookshtein, Untitled, 80X100 cm, 2012

Aner Gelem, Aviation, 120X164 cm, 2011

Aner Gelem with Lena Sklyarov, Untitled, 120X173 cm, 2010

Aner Gelem, Untitled, 88X133 cm, 2010

Aner Gelem, The Equator, 88X133 cm, 2010

Aner Gelem, Future Gazing, 88X133 cm, 2009

Tome Bookshtein, Untitled, 80X100 cm, 2012

Yael Bronner Rubin, Alperstein, 40X60 cm, 2011

There Is No Such Thing As Too Much

אמנית: יעל ברונר רובין אוצר: שרון תובל

Artist: Yael Bronner Rubin Curator: Sharon Toval

בתערוכתה עוסקת יעל ברונר רובין בצילום טבע דומם, אותו היא מציבה כסצינות לכל דבר.
העושר החזותי הנוצר מהרכב הקומפוזיציות מתקשר לאמנות הקיטש, המזוהה לעיתים
קרובות עם הקשרים המוניים, עם שימוש יתר בקלישאות ועם מתקתקות חזותית מוגזמת.
יחד עם זאת, המילה 'קיטש', שמקורה בגרמניה, היתה למקור השראה לרבים, הן בתחום
האמנות והן בתחום הפילוסופיה, החל מהתפתחות ה'פופ ארט' של שנות השישים.
יעל עוסקת בקיטש במודע, ולכן היא מבטלת את משמעותו הפופולארית. במקביל, בהעמדת
קולאז'ים על גבי אובייקטים, וצילומם על משטחי עץ, מטשטשת יעל את הגבול בין הצילום
ליצירה הפלסטית, תוך הצגת שאלות אודות מהותו של הצילום. יעל עוסקת בעבודותיה
בהצגת עולמה האישי והתרבותי, המתבטא בהבלטת היופי, הנשיות והתרבות הדרום
אפריקאית – ארץ מוצאה. באמצעות אורנמנטיקה עשירה, צבעונית ואינטנסיבית, יוצרת
יעל קומפוזיציות טבע דומם 'קיטשיות', טעונות ברבדים חברתיים, תרבותיים ופוליטיים.

In her exhibition, Yael Bronner Rubin focuses on still life photography, and gives it the stance of a scene. The visual richness created by the compositions relates to Kitsch art, which is often identified with popular contexts, as well as the use of clichés and exaggerated visual sweetness. The word 'Kitsch', derived from German, was originally a concept used in Pop Art in the 60's, and it meant inspiration to the masses, both in the artistic and in the philosophical sense. Yael engages consciously with the Kitsch, and so she neutralizes its popular meaning. Incidentally, her placing of collages over objects, and pictures over wooden surfaces, blurs the division between photography and plastic art, while raising questions about the essence of photography. Yael's work presents primarily her personal and cultural world. She emphasizes beauty to express her femininity and her natal South African culture. Using rich, colorful and intense ornamentation, she creates Kitsch still life compositions, charged with social, cultural and political elements.

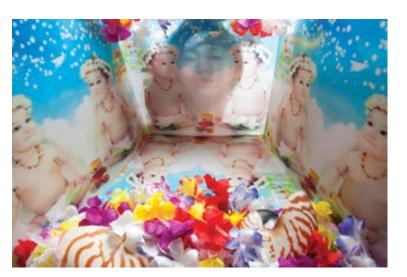
Yael Bronner Rubin, Untitled, 60X80 cm, 2009

Yael Bronner Rubin, Untitled, Plumage series, 66X100 cm, 2008

Yael Bronner Rubin, Untitled, Natural Selections series, 80X100 cm, 2008

Yael Bronner Rubin, Mother Temple, 100X150 cm, 2012

Yael Bronner Rubin, Venus, 100X150 cm, 2012

Yael Bronner Rubin, Teddy on China (with bow), 60X70 cm, 2012

Yael Bronner Rubin, Papercut, 40X60 cm, 2012

Yael Bronner Rubin, Teddy on China (with tie), 60X70 cm, 2012

Yael Bronner Rubin, Papercut, 40X60 cm, 2012

אמנים: נירית גור קרבי, ניר ארצי, תומר אזולאי

Artists: Nirit Gur Karby, Nir Artzi, Tomer Azulay Curator: Sharon Toval

נירית גור קרבי, ניר ארצי ותומר אזולאי מציעים דיון על הרחבת שיפול המדיום הצילומי, באמצעות יצירת מרחבים אורבאניים חדשים. לאחר שוטטות עירונית קדחתנית ואיסוף אוסף דימויים רלוונטי, האמנים פרקו, הרכיבו ועיצבו מחדש את המרחב הציבורי: מעין הצעה חזותית לעתיד אורבאני, שבעצם כבר נוכח בחיינו. תומר שואף לחזור לדיון הבסיסי על דימוי ורפרזנטציה במדיום הצילומי. נירית מאתגרת את הדימוי כאובייקט אסתטי נטול זמן ומקום, וניר, לעומת זאת, מציע פירוק תודעתי, הלקוח ממציאות צילומית ממשית. כך או כך, האמנים מצליחים לבודד את המבנה הקיים ממיקומו במרחב הפיזי, ומאפשרים בכך ליצור מבט משוחרר לחלוטין מכל היבט פוליטי-תרבותי-חברתי.

Nirit Gur Karby, Nir Artzi and Tomer Azulay propose a discussion on what falls in the realm of the photographic medium, through the creation of new urban spaces. After hectic wandering through the city, gathering and collecting relevant images, the artists dismantled, assembled and designed public spaces anew. It is a kind of visual proposal of an urban future that is, in fact, already present in our lives. Tomer aspires to return to the basic discussion about the image and representation in the photographic medium; Nirit challenges the image as an aesthetic object relieved from time and place, while Nir proposes a conscious raze, taken from a concrete photographic reality. Either way, the artists manage to isolate the existent construction from its physical location, and thus offer an outlook that is entirely free from any political, cultural or social aspect.

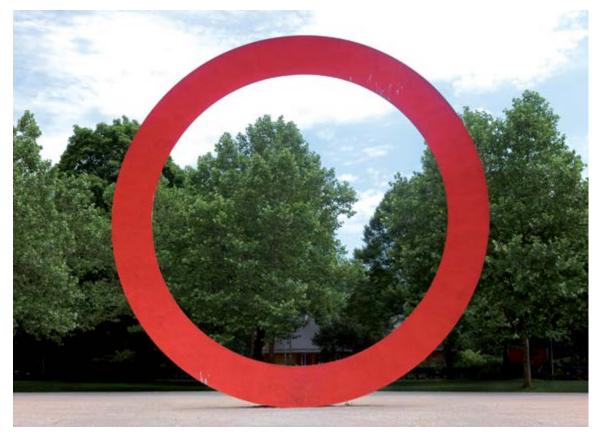

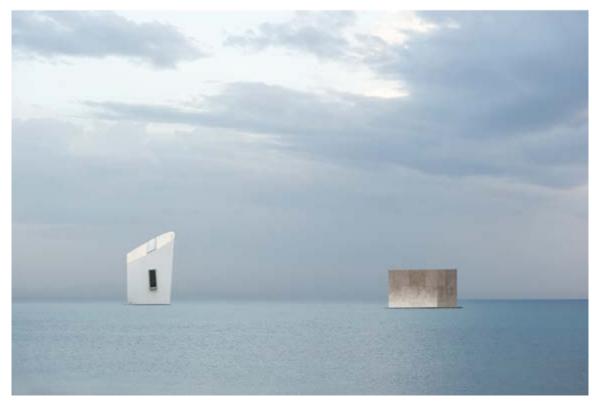
Tomer Azulay, Untitled, 115X83 cm, 2012

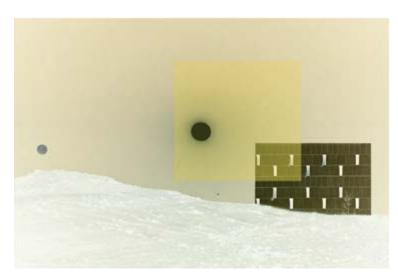
Tomer Azulay, Untitled, 120X85 cm ,2012

Tomer Azulay, Untitled, 145X104 cm, 2012

Nirit Gur Karby, Untitled, 50X70 cm, 2012

Nirit Gur Karby, Untitled, 50X70 cm, 2012

Nirit Gur Karby, Untitled, 50X63 cm, 2012

Nir Artzi, Shadows I, 71X53 cm, 2008

Nir Artzi, Shadows II, 71X53 cm, 2008

Nir Artzi, Ivam, 71X53 cm, 2008

Nir Artzi, Flash G, 66X68 cm, 2012

האור כמגדיר של זמן בצילום The Light that Defines time in Photography

אמנים: נועה בלרשטיין, ניר ארצי אוצר: שרון תובל

Artists: Nir Artzi, Noa Bellerstein Curator: Sharon Toval

תערוכתם של ניר ארצי ונועה בלרשטיין דנה במושג ה'זמן' ואופן המחשתו באמצעות הצילום. מושג ה'זמן' הינו יחסי, ונקלט באופן שונה בכל תקופה בהיסטוריה האנושית. בעידן בו הכל קורה 'כאן ועכשיו', אחד המאפיינים הבולטים של הזמן הפוסט–מודרני הוא האור ומהירות תנועתו. האם צילום של אור מספיק כדי להמחיש מידה של זמן? האם התודעה האנושית זקוקה לאור ולמרחב כדי לבנות חלל של זמן? האם הזמן ניתן בכלל לייצוג? האם הצילום זקוק לאפקט של תנועה כדי ליצור 'זמן צילום'? נועה וניר מנסים לדון בשאלות אלה, ולפתוח דיון רחב יותר אודות הקליטה התפיסתית בצילום, אל מול הממשית.

Nir Artzi and Noa Bellerstein's exhibition discusses the concept of 'time' and how it can be illustrated using photography. The concept of 'time' is relative, and is understood differently in every period of human history. In an era where everything happens 'here and now', one of the most distinguishing characteristics of postmodern time is light, its speed and movement. Is photography of light enough to illustrate the attributes of time? Does human consciousness need light and space to build a space of time? Is it even possible to represent time? Is an effect of motion necessary in a picture to create 'photographic time'? Noa and Nir deliberate about these questions, and open a broader debate about perception in photography, as opposed to perception in reality.

Nir Artzi, Horse Exchange, 50X70 cm, 2012

Nir Artzi, Home Lines, 50X77 cm, 2009

Nir Artzi, After Beuys, 50X70 cm, 2008

Nir Artzi, Ephemeral Lines, 66X113.9 cm, 2012

Nir Artzi, Free M, 66X85 cm, 2008

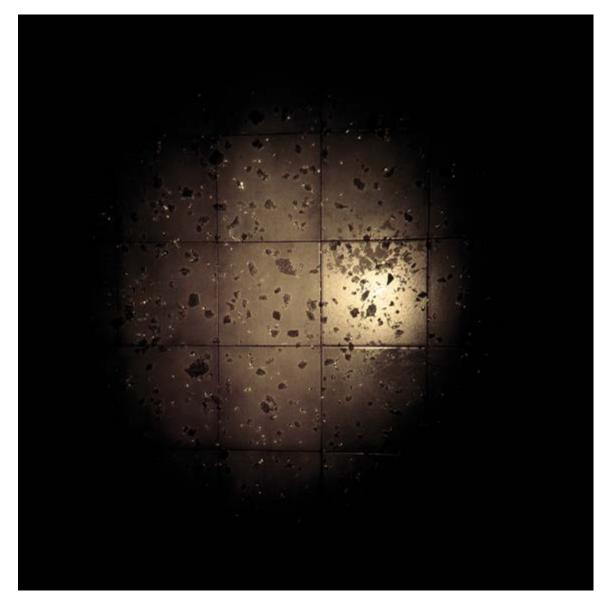
Noa Bellerstein, Untitled 1, 46X90 cm, 2010

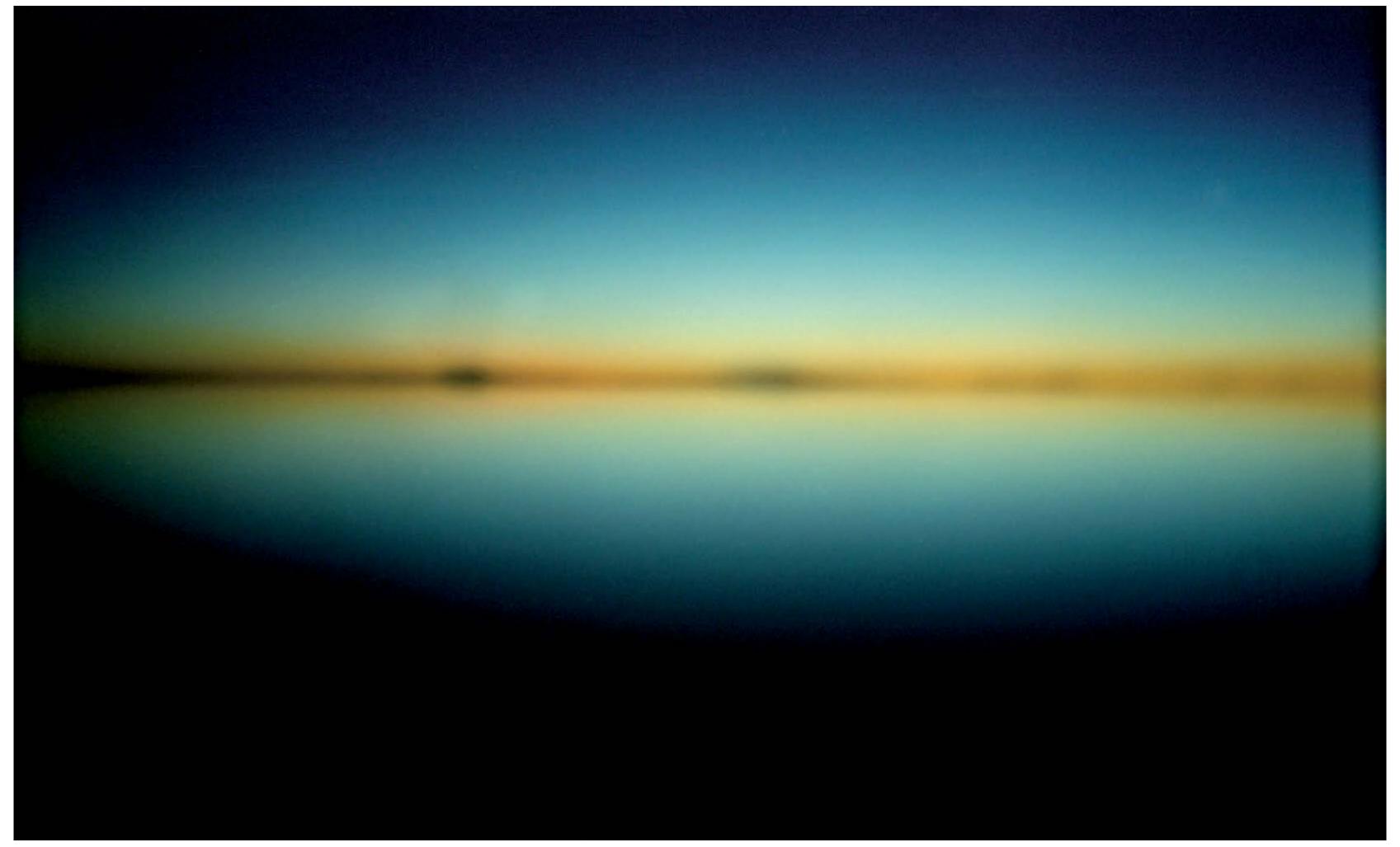
Noa Bellerstein, DJ (Whereabouts), 46X82 cm, 2012

Noa Bellerstein, Untitled 3, 46X82 cm, 2011

Noa Bellerstein, Glasses, 80x80 cm, 2010

Noa Bellerstein, Sun, 73x120 cm, 2004

Ira Shraberman, Untitled, 80X120 cm, 2012

Red it be

אמנית: אירה שרברמן אוצר: שרון תובל

Artist: Ira Shraberman Curator: Sharon Toval

תערוכתה של אירה שרברמן עוסקת ביום יום ומטפלת במדיום הצילומי ככלי תיעודי שגרתי, כזה המתעד כל אחד מאיתנו. אך בשונה מכל אחד, הפכה מצלמתה של אירה לחברתה הטובה ביותר, עמה היא חולקת את חייה. אירה גם לא מהססת לתעד כאבים, תסכולים, חרטות, תשוקות ואת כל המחשבות העוברות בראשה, בבלוג בשם Red it Be, המפורסם ברשת. החופש שהיא נוטלת לעצמה, כצלמת, ללא רסן וגבולות פוליטיים–תרבותיים, הוא יוצא דופן. פעולתה הבלוגרית הינה פעולה של 'חריטת' חייה על גופה, וצריבת הזיכרון לעד. העבודות המוצגות הינן לקט קטן מתוך הדימויים המופיעים בבלוג: רגעים של פחד, אהבה, יופי, פיוט, אינטימיות ודיבור, עם ועל המדיום הצילומי.

Ira Shraberman's exhibition deals with the quotidian, and handles the photographic medium as a routine device of documentation, that can describe each one of us. Unlike everyone, however, her camera has become her best friend, a confidant to share her life with. In her famous online blog 'Red it Be', Ira is also unhesitant to document pain, frustration, regret, passion and all and any thoughts that may come to mind. She allows herself exceptional freedom as a photographer, as she does away with restraints as well as political and cultural boundaries. Her blogging activity is one of 'engraving' her life in her body and searing memory forever. The works exhibited are merely a taste of the imagery presented in her blog: moments of fear, love, beauty, poetry, intimacy and dialogue with and about the photographic medium.

Ira Shraberman, Untitled, 53X80 cm, 2011

Ira Shraberman, Untitled, 53X80 cm, 2011

Ira Shraberman, Untitled, 53X80 cm, 2011

Ira Shraberman, Untitled, 53X80 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 67X100 cm, 2011

Ira Shraberman, Untitled, 53X80 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 53X80 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 53X80 cm, 2012

Ira Shraberman, Untitled, 70X47 cm, 2011

Ira Shraberman, Untitled, 53X80 cm, 2012

Asaf Kliger, Chile, 70X100 cm, 2011

יומן מסע Journal of a Journey

אמן: אסף קליגר אוצר: שרון תובל

Artist: Asaf Kliger Curator: Sharon Toval

בסדרת עבודותיו יצר אסף קליגר צילומים רב שכבתיים, המורכבים מהצבה של מאות צילומים שצולמו ממסעו בדרום אמריקה, ו'הושטחו' זה על גבי זה, כדי ליצור דחיסה צילומית מרהיבה. אסף יצר צילום אחד המורכב מדימויים מכל מדינה בה ביקר, וכל צילום שנוצר מבשא את הצבעוניות, המרקמים והדמויות של מסעו באותה מדינה, מעין דגל אמנותי לאומי לכל אחת ממדינות אלה. ארגנטינה למשל מצטיירת יותר ירוקה ודחוסה באירועים מאשר בוליביה, הנראית יותר מדברית, או ברזיל היותר ססגונית, בדומה לקרנבל שלה. תמצות חוויה חזותית זו יוצר צילומים הנראים בחלקם כציורים אימפרסיוניסטים מופשטים או קוביסטים.

In his series of works, Asaf Kliger has created multilayered photographs, comprised of hundreds of pictures taken throughout his journey in South America, and placed layer over layer, creating a spectacular photographic compression. Asaf created one picture for each country he visited, reflecting the colors, textures and characters of his voyage in that same country; a kind of artistic national flag for each of these countries. Argentina, for instance, appears greener and more compressed than Bolivia, which seems more like a desert, or the vivid Brazil that is as colorful as its carnival. This visual compendium of experience creates photographs that resemble abstract impressionist or partly cubist paintings.

Asaf Kliger, Argentina, 70X100 cm, 2011

Asaf Kliger, South America, 70X100 cm, 2011

Asaf Kliger, Brazil, 70X100 cm, 2011

Asaf Kliger, Colombia, 70X100 cm, 2011

בבועה In the Bubble

אמן: רועי רוזן אוצר: שרון תובל

Artist: Roee Rozen Curator: Sharon Toval

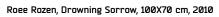
תערוכתו של רועי רוזן מתחקה אחר נושא החשיפה שבצילום באמצעות טכניקת הצילום, יותר מאשר באמצעות דימוי כזה או אחר. כמות האור הנחשפת לחיישן האור נמדדת, בין השאר, באמצעות זמן החשיפה. בתערוכה זו חושף רועי את החיישן באיטיות, ונותן לצילום להצטבר, ובכך להתהוות לאורך זמן. העבודות מגלמות בתוכן רב ממדיות צילומית, השונה מן הצילומים בחשיפה רגילה, ויוצרות מידה של משך זמן, ואף רגעי פיוט נוסטלגיים. החוף של תל אביב נראה סגור בבועה קפואה, בזמן ובמרחב. לא רחוק מן המציאות.

Roee Rozen's exhibition, which follows a photographic technique rather than imagery of a specific kind, corresponds with the subject of exposure in photography. The amount of light that the sensor receives is measured partly in terms exposure time. Here, Roee exposes the sensor slowly, allowing the picture to accumulate, and so, to come into being over time. The resulting works embody multidimensional photographic content, different from that of normal exposure, and create a sense of duration, and even moments of poetry and nostalgia. The beach at Tel Aviv seems enclosed in a frozen bubble, both in time and space. Not far away from reality...

Roee Rozen, Ghost Surfer, 100X70 cm, 2010

Liron Sandman, Untitled (Into The Dark #3), 100X64 cm, 2011

Liron Sandman, Untitled (Into The Dark #2), 100X64 cm, 2011

Liron Sandman, Untitled (Into The Dark #1), 170X132 cm, 2011

חלל אור Light Space

אמנים: לירון זנדמן, גיא יצחקי אוצר: שרון תובל

Artists: Liron Sandman, Guy Yitzhaki Curator: Sharon Toval

תערוכה זו עוסקת בהגדרתו של האור, תפיסתו את הנפח בחלל ובהיבטים התרבותיים הקשורים לסוגיה זו. כאשר האור פוגע בחומר כלשהו, מתרחשים תהליכים כמו ספיגה, פיזור או רפלקציה. בסדרת עבודתיהם, עוסקים לירון זנדמן וגיא יצחקי באותו רגע בו האור פוגש או רפלקציה. בסדרת עבודתיהם, עוסקים לירון זנדמן וגיא יצחקי באותו רגע בו האור פוגש את החומר, ויוצר חלל. במיצבי הוידאו, מקרין גיא אלומת אור השזורה בשטנצים גרפיים על מבנים עירוניים, למשל מוזיאון תל אביב נראה כחפץ צבאי מוסווה, בעל נפח חללי חדש מזה שביסודו. עבודותיו מחזירות אותנו אל תיבות האור ואל האנימציות הראשונות של תחילת המאה הקודמת, והמוזיאון הופך למבנה חדש, Ready Made, של המוזיאון עצמו. לירון מקרינה אלומות אור צבעוניות בטבע, מתחקה אחר המתח שבין הטבעי לבין האובייקט הנוצר לאחר ההקרנה, והופך בכך לטבע דומם. שני האמנים מעלים דיון 'מטא צילומי', ודנים בכך במהות הדימוי, ביצירת אובייקט חיקוי על ידי האור ובחללי אור חדשים, המציגים שאלות תרבותיות באמצעות מחקר המדיום הצילומי.

The exhibition deals with the definition of light, with the volume it occupies in space, and with the cultural aspects related to this matter. When light strikes any material, absorption, reflection or diffraction occur.

In their series of works, Liron Sandman and Guy Yitzhaki focus on the very moment when light encounters the object and creates space. In his video-installation, Guy projects worsted beams of light through graphic stencils and over city buildings. The Tel Aviv Museum looks like a camouflaged military object, with a different volume that could not be found in the original building. His works resemble and remind us of the light boxes and first animations of the beginning of the previous century. The Museum turns into a new construction, a 'Ready Made' of the museum itself.

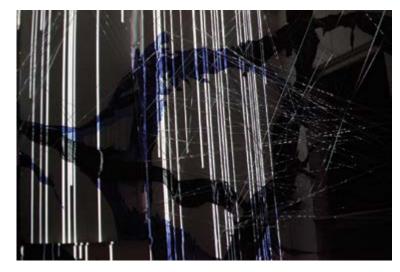
Liron projects colorful beams of light onto nature, following the tension between that which is natural, and the object which is created by means of the projection, turning it into still life. The two artists raise a metaphotographic query, and discuss the essence of an image. They create imitations by means of light, and in the new spaces that light creates; they present cultural questions by inquiring upon photography as a medium.

Guy Yitzhaki, Wall #3, 95X63 cm, 2011

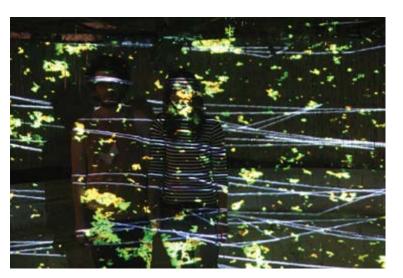
Guy Yitzhaki, Light Lines (Scene From Variation #1 With Ayelet Lerman), 38X20 cm, 2012

Guy Yitzhaki, Lines, (From Kav, With Einat Amir) Photo by: Nitai Levi, 86X57 cm, 2011

Guy Yitzhaki, Plant (Scene From Variation #1 With Ayelet Lerman), 38X20 cm, 2012

Guy Yitzhaki, People, (Scene From Variation #4 With Ayelet Lerman) Photo By Nitai Levi, 63X42 cm, 2012

Moran Konstantin, URI, 50X50 cm, 2012

גבולות הצילום The Limits of Photography

אמנים: מורן קונסטנטין, סיזר ספרינדה אוצר: שרון תובל

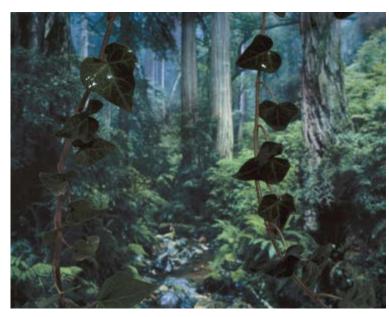
Artists: Moran Konstantin, Cezar Sperinde Curator: Sharon Toval

התערוכה עוסקת ביכולת המדיום הצילומי לאפשר דרגות חופש ליצירת עולמות חדשים, דמיוניים, תוך משחק ויזואלי עם הצופה. מורן קונסטנטין וסיזר ספרינדה עושים זאת היטב. מורן יוצרת עולמות דמיוניים בסטודיו, באמצעות דגמים קטנים, הבנויים מחומרים שהיא מוצאת בביתה או ברחוב, כמו סבון, חול, ספוג לניקוי כלים, גחלים וכו'. היא מצלמת את הדגמים כאילו 'יצאו' ממגזין 'נשיונל ג'אוגרפיק'. סיזר, לעומת זאת, 'משחק' פיזית עם הצילום: הוא מצלם אובייקטים שונים ברחוב, מדפיס אותם על שקופיות, אותן הוא מדביק על גבי חלונות, ומצלם אותם שוב. זו מניפולציה צילומית הדנה בגבולות וביכולות שלה עצמה.

The exhibition focuses on the degrees of freedom that the photographic medium affords, to create new and imaginary worlds, while engaging in a visual game with the spectator. Moran Konstantin and Cezar Sperinde do this wonderfully. Moran creates fictional worlds in the studio with small models, constructed out of materials that she finds at home or in the street, such as soap, sand, cleaning sponges, coals and the like. She shoots the models as if they had 'come out' of a magazine like National Geographic. Cezar, on the other hand, 'plays' physically with photography: he first produces transparencies and slides of different objects he shoots in the streets; he then fixes them to a window, to then shoot them again. This photographic manipulation debates the boundaries and capacities of photography itself.

Moran Konstantin, Untitled #3 (Lior), 115X90 cm, 2012

Moran Konstantin, Untitled #2, 115X90 cm, 2011

Moran Konstantin, Untitled #1, 118X90 cm, 2011

88

Moran Konstantin, Untitled #5, 113X90 cm, 2012

Cezar Sperinde, Single L # 14, 60X80 cm, 2010

Cezar Sperinde , Single L # 8, 60X80 cm, 2010

Cezar Sperinde, Single L # 15, 60X80 cm, 2010

Cezar Sperinde, Single L # 11, 60X80 cm, 2010

Cezar Sperinde, Single L # 12, 60X80 cm, 2010

Cezar Sperinde, Single L # 13, 60X80 cm, 2010

אמנים: לירון קרול, נירית גור קרבי אוצר: שרון תובל

Artists: Liron Kroll, Nirit Gur Karby Curator: Sharon Toval

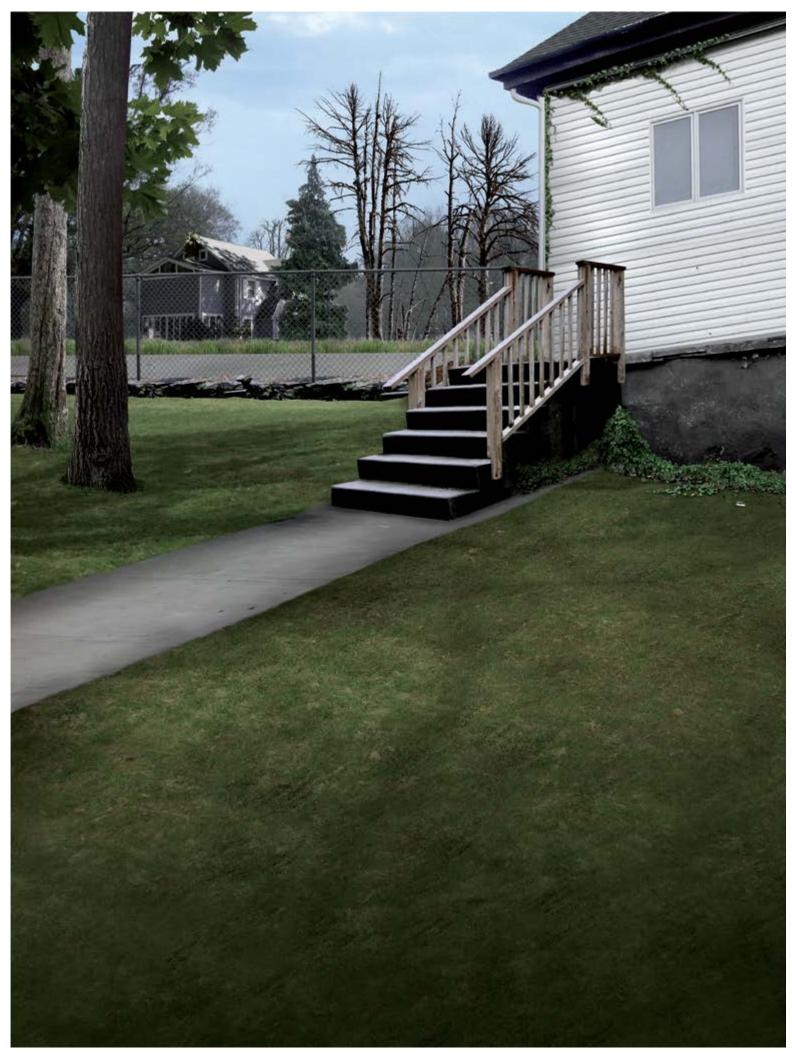
בתערוכה זו, מצליחות לירון קרול ונירית גור קרבי, להרכיב, כל אחת בדרכה, עולם ילדות מדומה, העוסק במתח שבין הרצון להשתייך למסגרת חברתית לבין הדחייה הסימולטנית ממנה. העיסוק הוא באילוזיה שבמציאות בה אנו חיים. כיצד בני האדם מתמודדים עם משברים יומיומיים, וחשים תחושת ניצחון רגעית, עד הדרמה הבאה.

התערוכה דנה באותה תחושת סיפוק רגעית, הטומנת בתוכה ניגודים כה רבים: אושר ועצב, התעלות ונחיתות, זיכרון ואמנזיה, רכושנות ואבדן. לירון מבטאת את הניגודים באמצעות הדמויות אותן היא בוחרת להציג, דמויות בעלות דימוי עצמי 'מיוחס', דימוי שהוא פרי דמיונן של הדמויות עצמן, וזאת ביחס למציאות השגרתית בה הן פועלות. ביטויה של נירית לאותם אזורי קונפליקט הינו יותר תפיסתי – הבחירה למקם את הפריים (frame) באזורי גוף, כמו רגליים או גב, תוך הסתרת הבעות הפנים, תורמת לתחושת המסתורין שבעבודותיה. שתי האמניות משכילות, כל אחת על פי שיטתה, ליצור עולם דמיוני, מסתורי ומרתק, המעלה שאלות רבות אודות האילוזיה הקיומית של חיינו.

In this exhibition, Liron Kroll and Nirit Gur Karby successfully construct, each in her own way, a fictional childlike world, where they can deal with the tension between the desire to belong to a social framework and its simultaneous rejection. The artists deal with the illusion ever-present in the reality we live. How is that people handle everyday crises, and achieve a momentary feeling of success, until the following drama.

The exhibition focuses on the feeling of momentary satisfaction that shelters within it many contradictions: happiness and sadness, elation and inferiority, memory and amnesia, possessiveness and loss. Liron presents these contrasts by means of her characters, who have a 'privileged' self-image born from the imagination of the characters themselves, in relation to the routine in which they revolve. Nirit's approach to the same conflicts is rather conceptual: the choice to frame the body, the legs or the back, while concealing facial expressions, contributes to the sense of mystery in her work. The two artists, each according to her method, successfully create an imaginary world, mysterious and fascinating, that raises questions about the existential illusion of our lives.

Liron Kroll, The Easter Parade No.1, 75X59 cm, 2010

Liron Kroll, Untitled, 79X75 cm, 2012

Liron Kroll, High Expectations_Roses, 50X100 cm, 2011

Nirit Gur Karby, Circus, 48X80 cm, 2010

Nirit Gur Karby, Climbing, 33X50 cm, 2011

Nirit Gur Karby, Turning Around, 40X60 cm, 2011

Nirit Gur Karby, Bubble, 28X40 cm, 2011

Nirit Gur Karby, Best Friends, 60X100 cm, 2011

Liron Sandman, Untitled (Magazine #2), 100X155 cm, 2010

מציאות או אעליה Illusion or Reality

אמנית: לירון זנדמן אוצר: שרון תובל

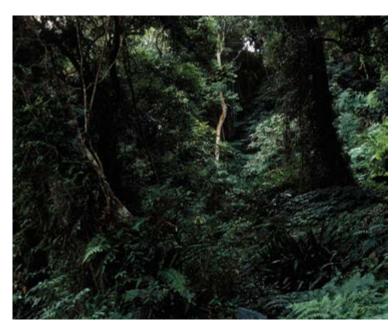
Artist: Liron Sandman Curator: Sharon Toval

בסדרת עבודתיה המוצגות בתערוכה זו, נוקטת לירון זנדמן באסטרטגיות צילום שונות, לצד העיסוק בניואנס, ומתייחסת אליהן כאל מחקר ויזואלי מתמשך. באמצעות ייצוג ה'טבע' במרחב המחייה של עצמו, עוסקת לירון בהתפשטות האורבניזציה אל תוך המרחב הטבעי, ומעלה שאלות הנוגעות ליחס שביניהם. המתח הנחקר מייצג שני מרחבים משאפיזיים מנוגדים: הטבע אל מול מרחב המחייה שהאדם בונה לעצמו, ההרסני לטבע, במהותו. עבודותיה מעלות דיון 'משא-צילומי' ושאלות על מהות הצילום – מהו המקור ומהי הרפרודוקציה? האם הטבע המוצג הוא ייצוג של המקור, או, לחילופין, אשלייה ויזואלית, המועברת באמצעות המדיום? בעבודתה עושה לירון שימוש באסטרטגיות שונות, לצד העיסוק בניואנס. עבודותיה מוצגות כמעין מחקר ויזואלי, המודע לצילום כמדיום, ומדבר העיסוק בניואנס. עבודותיה מוצגות כמעין מחקר ויזואלי, לצד משחקי אור וראייה.

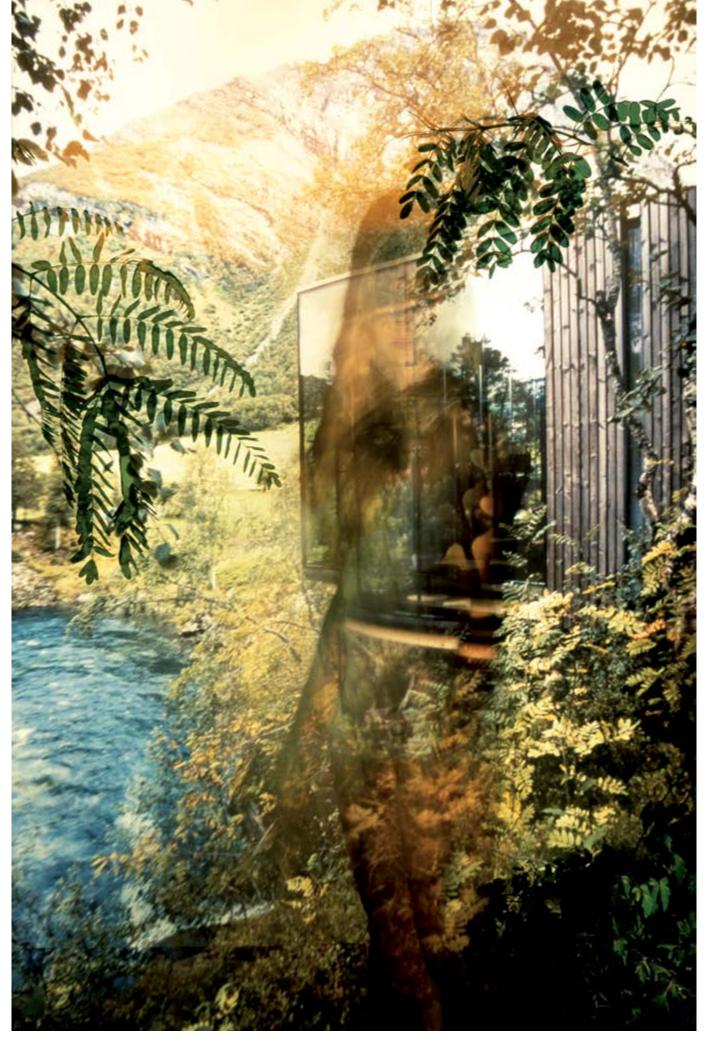
In the series presented in this exhibition, Liron Sandman employs different photographic strategies, besides her exploration of nuances, and she relates to them as a form of ongoing visual examination. Through representation of 'nature' in its own habitat, Liron considers the expansion of the urban into natural space and its eradication, and thus raises questions about the relation between the two. The tension under scrutiny represents two contradictory metaphysical spaces: nature in contrast with the living space that man creates for himself, which is, in essence, destructive to nature. Her work raises a 'meta-photographic' debate, as well as questions about the nature of photography: which is the source and which the reproduction? Is the nature that is presented a reproduction of the original, or, contrariwise, a visual illusion transmitted by the medium. Liron uses different strategies besides her focus on details.Her works are presented as a form of visual exploration, aware of photography as a medium, and which speaks of a "cultural situation" by presenting plants as objects, and plays on light and sight.

Liron Sandman, Untitled (Magazine #1), 70X75 cm, 2010

Liron Sandman, Sitou #2, 100X80 cm, 2012

Liron Sandman, Untitled (Magazine #3), 110x72 cm, 2010

Liron Sandman, Untitled (Unfounded plant #4), 75X57 cm, 2010

Liron Sandman, Untitled (Unfounded plant #6), 110X141 cm, 2010

Liron Sandman, Untitled (Hyacinth #1), 110X142 cm, 2010

Liron Sandman, Untitled (Hyacinth #3), 75X52 cm, 2012

הילית כדורי Hilit Kadouri

אמנית: הילית כדורי אוצר: שרון תובל

Artist: Hilit Kadouri Curator: Sharon Toval

באמצעות צילומי טבע דומם של זרי פרחים מבקשת האמנית להציג היבטים שונים של עיוורון. העבודה יוצאת מעיוורון חלקי - פיזיולוגי, בעינה הימנית, שהוביל לחקירת האור, העודף וההיעדר, הבא לידי ביטוי באופני הצילום, וממשיך לעיוורון תודעתי העוסק בפער שבין ייצוג ובין ההיסטוריה שלו. שלילת התכונות הטבעיות מן הפרחים והפיכתם לפרחי נוי לבית באמצעות סדרת פעולות אלימות אותן אנו מבצעים עליהם (ריסוס, צביעה, שזירה, הדבקה), משקפת את תהליך הפיכת האובייקט למיתוס. ככזה, אנו הופכים עיוורים להיסטוריה שלו. פרחי הבר שראינו בטבע הופכים לזרים קנויים שהינם ייצוג נעדר של הקודמים להם. תפקידי הרבייה הנעדרים והפיכתם למוצר צריכה, מעקרים אותם באופן מילולי ולא פחות מכך באופן תודעתי.

By using flower bouquets still-life photographs the artist highlight different aspects of blindness. The work is an outcome of a partial blindness in the artist right eye, which led her to study light (surplus and absence), as it appears in the photography techniques and continues to conscious blindness dealing with the gap between representation of the flower and its history. The demolishing of natural characteristics of flowers – turning it into decorations by violent actions such as— Spraying, dyeing, twisting— reflect the process of transforming the object into a myth.As such, we become blind to its history. The absence of the reproductive functions and becoming a consumer good, sterilized them literally, and no less consciously.

Hilit Kadouri, Untitled, Unseen (Sunflower), 48X72 cm, 2011

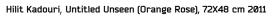
Hilit Kadouri, Untitled, Unseen (Protea with Madonna Lily), 48X72 cm, 2011

Hilit Kadouri, Untitled, Unseen (Chrysanthemum), 48X72 cm, 2011

Hilit Kadouri, Untitled Unseen (Fish), 72X48 cm 2011

Hilit Kadouri, Untitled Unseen (Ranunculus), 72X48 cm 2011

Nir Artzi, Holy grail, 430X150 cm, 2011

קומה Floor No. 18

תערוכות בטרקלין עסקים Lounge Exhibitions

אוצר: שרון תובל Curator: Sharon Toval

VIP Lounge

קומה 18 אמן: ניר ארצי

18th floor Artist: Nir Artzi

Reception Desk

קומה 18 אמן: אסף קליגר

18th floor Artist: Asaf Kliger

Meeting Room

קומה 18 אמנית: נירית גור קרבי

18th floor Artist: Nirit Gur Karby

Meeting Room

קומה 19 אמנית: נירית גור קרבי

19th floor Artist: Nirit Gur Karby

Asaf Kliger, Untitled, 203X59 cm, 2013

Nirit Gur Karby, Untitled, Bellagio series, 53X70cm, 2013

Nirit Gur Karby, Untitled, Bellagio series, 53X70cm, 2013

Nirit Gur Karby, Untitled, Bellagio series, 60X90cm, 2013

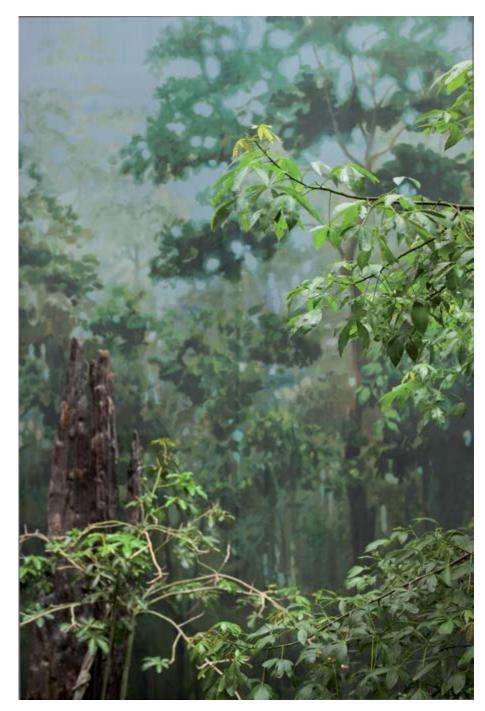
Nirit Gur Karby, The Jeday and the Aquarium, 50X70cm, 2013

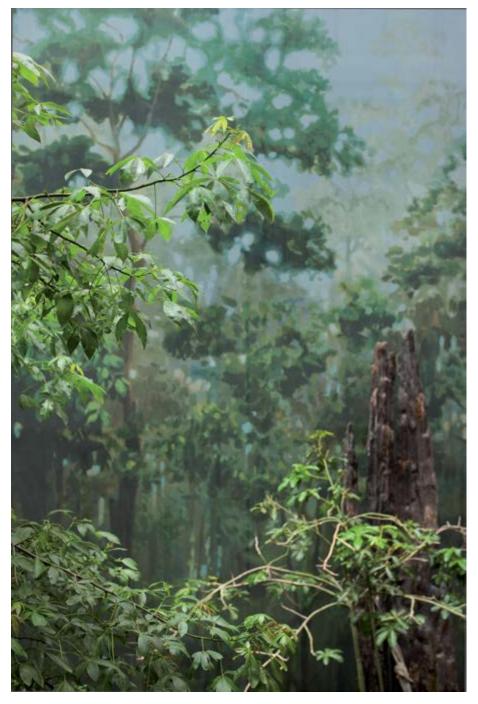
Nirit Gur Karby, The Family and the Lion, 49X74cm, 2013

Nirit Gur Karby, The Girl and the Zebra, 49X74cm, 2013

Nirit Gur Karby, The Butterfly, 66X44 cm | 66X76 cm | 66X44 cm, 2013

לירון קרול Liron Kroll

אמנית: לירון קרול אוצר: שרון תובל

Artist: Liron Kroll Curator: Sharon Toval

לירון קרול משלבת בעבודתה, באופן ייחודי, בין מדיות הצילום, הגרפיקה והאנימציה. לירון היא בוגרת תואר שני בתקשורת חזותית מה׳רויאל קולג׳ לאמנות ועיצוב׳ שבלונדון, חיה ויוצרת בלונדון, ועבודותיה הופיעו במספר רב של מגזינים וערוצי טלוויזיה. לירון קרול הציגה בתערוכות רבות בעולם ועבודותיה נמצאות באוספי אמנות חשובים, בין היתר גם באוספים של אמנים ידועים כגון רון ארד ואמני פופ מפורסמים.

Liron Kroll combines the media of photography, graphic art and animation in a unique way. She holds a Master degree in Visual Communication from the Royal College of Art in London, where she lives and works. Her artwork has appeared in numerous magazines and television channels. Liron Kroll has participated in several exhibitions around the world, and her pieces can be found in important collections, including those of eminent artists like Ron Arad and famous pop singers.

Liron Kroll, Eclipse No.1 Digital Photomontage, 64X80cm, collaboration with Aimee Betts, 2011

Liron Kroll, Eclipse No.2 Digital Photomontage, 64X80cm, collaboration with Aimee Betts, 2011

Liron Kroll, Eclipse No.3 Digital Photomontage, 64X80cm, collaboration with Aimee Betts, 2011

